

DORESTAD PLANTSOEN NOVEMBER

- bij een nieuwsbericht -

In dagen zie ik haar zomerjurk vallen, ruist
de stof in stippen op de grond, confetti
van dat laatste feest
toen spotlicht haar deed stralen
op het mooist, op het meest
Nu dooft het licht, fade-out,
verkleurt het beeld en zwaait de achteringang
open, flikkeren TL's aan
verwaaien snippers door de zaal
Tijd om naar huis te gaan
De troep van feestgangers wordt aangeveegd
de danseressen, zonder pruik
en afgeschminkt, zwaaien hun takken
in de lucht en groeten naar elkaar
Dag es, dag populier, en dag plataan
Tot op de nieuwe party volgend jaar
Vierkant groen een bordje 'Dorestadplantsoen'
ooit volgeplempt met bouwgrond, bult
waar kinderen - mijn kinderen - een feesttent vonden
een niemandsland dat van hieruit bezien
een dansvloer is voor wandelaars met honden
Amper een postzegel op Google Earth, vaalgroen
maar aan het raam zie ik een actualiteit
die mij Parijs, Beiroet, Homs en Aleppo doet vergeten
Ruim anderhalf hectaar dicteert haar eigen nieuws, troost
zonder van goed en kwaad te weten.

[André van Zwieten]